

Halland

Varberg

Inlämn. och uppt.
av skolbarn, klass II
vid Varbergs Elementar-
skolorverk för flickor.

Om seden att "maja" 1:a maj.

Om seden att "maja."

Att "maja" är en sed, som endast förekommer i Varberg och möjligen i Göteborg. Både flickor och pojkar från fem till femton å sexton år brukar "maja." Man slår sig ihop några stycken kamrater och cykla ut till landet. Vi ha smörgåsar och gottor med oss, som vi äta i någon härlig skog. Vi brukar bege oss av någon gång före tio och sedan vara ute till omkring tre- eller fyra-tiden. Mellan måltiderna leta vi något eller gå på upptäcktsfärd. Mina kamrater och jag brukar för det mesta cykla bortåt Trönninge till. Där leta vi efter någon solig glänta. Allra helst skall den vara på

ett ganska högt berg, så att man har vacker
 utsikt. Vi brukar oftast bege oss av vid åtta-
 tiden. Det brukar för det mesta ta en timma för
 oss att välja ut platsen.

Jag har alltid med mig
 ett kokt ägg och några smörgåsar, en termos-
 flaska med chokladmjölk, samt gott. Jag
 och mina kamrater, som jag "majar" med, gå
 tillsammans och köpa gottorna. Jag får 2 kr
 till gott, läskedrycker och frukt. Vi köpa någ-
 ra chokladbitar, kola och karameller. En
 apelsin köpa vi också.

Vi äta nästan hela tiden
 vi är ute. Däremellan leka vi eller gå på

upptäcktsfärd. Vi leka gömme i skogen. Gå vi
på upptäcktsfärd, gå vi ofta upp på något
högt berg, och då laga vi gotterna med oss och
äta på. Är det mycket vackert väder ligga
vi och sola en stund. Vi ha inga särskilda
lekar vi leka, utan vi fa den lek, som vi
lycka är roligast.

Jär "majade" Elsie, Mari-
anne, Birgitta och jag. Klockan halv åtta
startade vi från mitt hem. Vi tänkte fara
till Kärra, men vi sågo ett fint berg och be-
slöto att "maja" på det. Vi fingo lag i en
liten gräsplätt på en skogsbacke, och där äto
vi vår frukost. Det var inte så fint väder,

som vi hoppats, men solen var uppe ibland
mellan molnen. Efter frukosten beslöt vi
att gå upp på ett berg. Det var ganska surr-
pigt där så vi fingo hoppa från lura till lura.
"O, en sådan stor fin sten!" lyckte Elsie
och steg upp på den. Plums, ramlade hon
rätt ned bland enbuskarna i en stor
vattenpuss. Vad vi skrattade! Elsie lyckte
nog inte det var fullt så roligt. Hon
blev alldeles genomväit, och Marianne och
hon körde hem. Nu voro Birgitta och jag
eusamma. Vi fortsatte in i skogen. På en
fin plats i skogen funno vi Naitki och
Luu belättna mumsa på sina gatter. Vi

gingo och hämtade våra gottor och flyttade
till dem. Efter en stund flyttade vi till
en mycket finare plats vid en liten kulle.
Där lade vi oss att sova. Rätt som det var,
började det regna, och vi drog filtarna
över huvudena. Om en stund lätade vi
ut, och då sken solen åter. Vi tyckte nu,
att vi skulle äta upp våra gottor, men
funno till vår bedrövelse, att de redan
voro slut. Vi hade ganska ont i magen.
Snart började det regna igen, och vi dro-
go åter filtarna över huvudet. När det åter
lätade, gingo vi upp på en klipparsats
och prövade, vem som hoppade längst. Man

riktigt flög i luften. Snart var det tid
att fara hem. Klockan var då omkring halv
fem.

Min pappa har berättat att
"majandet" förekom i hans barndom också.
De slog sig ihop några pojkar och gingo ut
i skogen. Dagen innan hade de varit
och köpt gott och läskedrycker. Ganska ti-
digt på morgonen gingo de ut. Efter
frukosten lekte de någon lek. För det mes-
sa lekte de rymmare och fastlagare. De
klättrade upp i träd och kröp i hop un-
der stenar. Ibland lekte de indianer
och vita. Klockan mellan ett och två kör-

M. 9034:7.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

de de herr. Man vet, att folk här i Varberg
har "majat" sedan 1860-talet.

Ingegerd Carlsson

Klass II vid Varbergs Elementärläroverk för flickor

Om seden att "maja".

Att "maja" är en sed, som förekommer här i Varberg och möjligen på några platser omkring Varberg. Det sker på första maj. Då bruka nästan alla "maja" både flickor och pojkar. Man brukar i regel börja vid fem års ålder och hålla på, ända till man är sexton - sjutton år. Man brukar fara ut till landet några stycken och leta ut någon lämplig plats, där man kan slå sig ned.

Mina kamrater och jag
bruka maja på olika platser.

Ibland fara vi långt ut till
landet och ibland bara en li-
ten bit utåt. Vi leta ut en
riktigt vacker plats, där det är
lugnt och soligt. Det brukar
för det mesta vara i en skogs-
backe, där det finns träd och
buskar.

Vi bruka cykla ut vid
åtta-tiden på morgonen och
bruka inte fara hem förrän
på eftermiddagen vid tre-tiden

Vi ha matsäck med oss,
och den är mycket värlande.

Vi brukar nästan alltid ta med
oss mer mat, än vi orka äta
upp. Det viktigaste är nog got-
terna. Vi brukar gå och köpa
gotterna dagen innan första
maj. I år köpte jag för två
kronor, frukt och läskedrycker
inberäknade. Smörgåsar och
kakor äro också med i mat-
säcken.

När vi ha letat upp en
plats, där vi kunna slå oss ned,

bruka vi lägga ut filtarna och
ta fram maten. När vi ha ätit
oss mätta, packa vi ned resten
av maten. Sedan leka vi någ-
ra lekar; det brukar vara oli-
ka lekar olika år. Ibland
leka vi gömme eller bollekar.
Det bli vi snart trötta på, och
så ha vi lust att äta litet
gott. Det går med en väldig
hastighet. Gotterna minskas, och
om en stund är det inte någon-
ting kvar. Då som först äro
vi nöjda.

Jär när vi "majade", cyk-
lade några flickor och jag ut
till Trönningeberget. Vi begävo
oss som vanligt väg klockan
åtta på morgonen. Vid halv
nottiden voro vi i Trönninge.

Vi lade ut filtarna intill var-
andra. Därefter togo vi fram
matsäcken och började äta. Jag
orkade inte äta upp alla
smörgåsarna. När vi voro mätta
gingo vi ut i skogen för att se,
om några flyttfåglar hade kom-
mit. Men det roliga varade in-

ke länge, ty det började just att regna. Vi trodde, att det bara var en skur, men det fingo vi snart veta av. Vi sutto och pratade under filtarna, för att tiden skulle gå och väntade, att regnet skulle upphöra. Men regnet blev allt starkare och starkare, och det började snart att ta igenom filtarna, så vi måste fara hem.

Förr när man majade, hade man inte alls så mycket med sig att äta som nu. Då fanns

det inte läskedrycker, utan man köpte en ask lemonadpulver och blandade upp i flaskor.

Inte heller köpte man gottor för mer än femtio öre. Man hade i stället med sig smörgåsar och kakor samt en strut karameller.

När tant Lovisa majade i sin barndom för omkring sextiofem år sedan, var det inte precis likadant som nu. Då var det inte brukligt att pojkar "majade", utan det var mest

flickor. Det bar iväg klockan
sex på morgonen, och de voro
inte hemma förrän klockan
tre på eftermiddagen. Tant Lo-
visas mamma brukade baka
pannkakor, som hon fick med
sig. Majandet har säkert på-
gått i ungefär sjuttiofem år.

Ulla Nilsson

Klass II vid Tarbergs Elementarläroverk
för flickor.

Om seden att "maja."

Majandet är en sed,
som inte förekommer i hela
landet utan bara i Varberg eller
möjligen i trakten där omkring.
Man brukar "maja" på första maj.
Både pojkar och flickor i fem-
till femtonårs åldern bruka
"maja." I den trakt, där jag bor,
brukar man inte "maja", men
jag har varit med mina kamrater
här i Varberg, när de "majat"

På morgonen den
första maj brukar man bege

sig i väg ut till en lugn och solig plats utanför staden, en skogsdunge eller ett gärde. Dungen skall helst vara på en liten höjd. Det brukar vara två eller tre flickor eller pojkar, som "maja" tillsammans.

På morgonen klockan åtta eller nio brukar man bege sig i väg. Men alla begira sig inte i väg så tidigt, utan somliga först vid tio- eller elva tiden.

När man kommer hem, är klockan bort emot fyra eller fem.

Innan man begär

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

sig i väg, går man till affären för att köpa karameller, ke^x, kola och choklad för en och femtio eller två kronor. Pengarna har sparats under året. Även frukt och läskedrycker köper man. Smörgåsar, som man gör i ordning hemma, med smör och pålägg, såsom korr, skinka eller kanske ett stekt ägg tar man med. En del har med sig en bok eller en tidning för att läsa i.

När man kommer

fram till platsen, där man skall
"maja", packar man upp matsäcken
och börjar äta. När allt är uppätet,
börjar man leka gömme, taga fatt
eller något annat. Man brukar inte
leka samma lekar varje år. När
man är trött, sätter man sig och
berättar eller hör berättas några
roliga historier. På eftermiddagen
packas allsammans i hop, och så
kör man hem.

För "majade" vi likadant,
som vi bruka. På morgonen klockan

halv tio körde vi till en plats, som ligger fem km. från Varberg. När vi kommo fram, voro vi mycket hungriga, och vi började genast med matsäcken. En av flickorna hade med sig en duk, som hon lade på gräset. Vilken härlig mat vi hade med oss! Vi åt och åt. När vi voro mätta, började vi leka. Vi lekte rundboll, gömme bland buskarna, som växte där, och många andra lekar. Sedangingo vi i skogen för att plocka blommor, om det fanns några. Jag fick en stor bukett. Buketten gav jag min mamma, när jag kom hem. När klockan

blev fyra, måste vi tänka på att fara hem. Vi packade ihop våra grejer och foro hem. Vi voro hemma vid femtiden.

I många år har man hållit på att "maja" här i Varberg. Jag frågade tant Johanna, som är 77 år, hur hon "majade" i sin barndom, och då berättade hon såhär: "På morgonen den första maj gingo vi upp tidigt och gjorde i ordning smörgåsarna. I bland hade vi lagat i ordning ^{pannkakor} på kvallen och hade mycket sylt på. Sedan gingo vi ut i en skog, där det var lugnt och soligt och började

åta. När vi voro mätta, suto vi
och pratade. I bland byggde vi
grottor, som vi bodde i. Och så
gingo vi och hälsade på varandra,
ty det var inte bara en grotta,
utan vi byggde var sin. Du
må tro vi hade roligt. På kvällen
gingo vi hem igen. Vi voro
så trötta, att vi kunde knappt
stå på benen, men roligt hade
vi haft."

Inger Svare'n

Klass II vid Varbergs Elementläroverk för flickor.

Om seden att "maja"

På första maj brukar man "maja". Det är en gammal sed, som förekommer än, huvudsakligen här i Varberg och möjligen i Göteborgstrakten. Både flickor och pojkar brukar "maja". En del börja, innan de börjat skolan och hålla på till sexton-sjuttonårs-ålder. När man "majar", brukar man fara ut till en vacker plats i skogen. Man brukar ha med sig litet godsaker, smörgåsar och saft. Man far rätt så tidigt på morgonen och kommer tillbaka på eftermiddagen.

När mina kamrater och jag "måja", brukar vi inte vara på en bestämd plats utan välja ut olika varje är. Vi cykla till platsen. Vi äro nästan alltid ute i någon vacker skogsdunge eller en annan förträfflig plats i skogen. Men om det regnar, äro vi inomhus, men det blir inte lika roligt.

När första maj kommer, få vi stiga upp tidigt. Vi bege oss av vid nio-tiden och komma hem på eftermiddagen.

Vi ha alltid något

gott med oss, men det är värlande
matsäck varje år. Jag brukar varje
år få två kronor, som jag köper,
vad jag vill för. För en femtio öre
köper jag karameller, och det som
blir över använder jag till läsk-
drycker och apelsiner. Jag får också
ta med mig ett ägg, som jag an-
tingen steker eller kokar; i år ha-
de jag kokt ägg. Hemifrån brukar
jag få smörgåsar, och kakao på
en termosflaska. Mina kamrater
bruka ha likadant också.

När vi äro ute och

"maja" brukar vi roa oss med olika slags lekar. Ibland leka vi gömme i skogen och ibland springa vi olika vägar, så får vi se, vem som först kommer fram till platsen. När det regnar och vi äro inomhus, leka vi alla möjliga roliga lekar. Men det är förstås mycket roligare att vara ute. Vi brukar leka olika lekar varje år.

3 är, när vi "maja-de", voro vi tillsammans fyra stycken. Vi hade bestämt oss för en

plats i blåbärrskogen, nämligen en
vacker skogsbacke, och vi hade
en härlig utsikt ner över byg-
den. När vi voro framme på plat-
sen, togo vi upp allt det, som vi
hade med oss. Vi slogo oss ned
på gräset och breddde ut en wax-
duk på marken. När vi hade
tagit oss tid att äta, började vi
leka. Vi sprungo i skogen och ha-
de mycket roligt. Men när det
hade gått ett par timmar, vo-
ro vi tvungna att bege oss av
därifrån, ty det hade gått en

bra stund på eftermiddagen. Det
tog ungefär en timma att cykla
hem.

Tant Lisa har be-
rättat för mig, att "majandet"
före i tiden gick till nästan
som nu. Skillnaden var bara, att
de inte hade så mycket godsaker,
som man har nu. Hennes mam-
ma brukade baka pannkakor,
som hon fick med sig. I hennes
ungdom brukade inte pojkar
"maja".

De gamla ha berätt-

tal för mig, att när de "majade"

gick det nästan likadant till.

Men på den tiden fick man gå till fots, ty man hade inga cyklar före. Annars var det ingen

skillnad. "Majandet" har säkert

pågått mer än 75 år, ty man

känner till människor, som har

"majat" ända sedan 1860-talet.

Ruth Johansson

Klass II vid Varbergs Elementarlärverk

för flickor.

Seden att "maja."

Det är endast i Varberg och möjligen i trakterna kring Varberg, som det "majas". När man "majar", cyklar man ut och har goster och mat med sig. Det är den första maj, man "majar". Man vill liksom viga in våren. Både pojkar och flickor "maja". De flesta börja redan i femårsåldern och hålla på, ända till de äro i sextonpjettonårsåldern.

Vi "maja" för det mesta ute, men ibland regnar det,

och då får man "maja" inne.

Ett är tältade Gertrud och jag i en skogsdunge vid södra landsvägen. Ett annat är voro vi i Gertruds sommarstuga på Getterön.

På morgonen vid nio-tiden gå vi och hämta varandra. Det tar ungefär en halv timma, innan man kommer till den bestämda platsen. Då allt är uppätet, cyklar man hem. Vid femtiden är man hemma.

Vi ha goster och

smörgåsar med oss. Mjölk och sockerdricka ha vi att dricka. Jag brukar köpa chokladbitar, kola, en apelsin och lakrits. Ett kokt ägg brukar jag ha också.

Vi ha ofta bollar med oss. Vi kasta till varandra och slå rundboll. Ibland plocka vi blommor. Den mesta tiden äta vi. Vi leka aldrig detsamma varje år.

J är "majade" vi i Gerfruds sommarstuga på Gerfrön. Vi voro fyra flickor. När vi

kommo dit, sogo vi upp mat
förrådet med detsamma. Vi äto
smörgåsar först och drucko mjölk.
Sedan sogo vi var sin stol och
satte oss utanför. Då kom
farbror Ekengren och fotografera-
de oss. Efter det gingo vi in
och lekte inne. Inne kokade
vi kaffe. Under tiden äto vi
gottarna. Vi gingo ut och kasta-
de boll. Gertrud föreslog, att vi
skulle ligga över natten, men vi
måste meddela det där hemma.
Ingen ville cykla hem och med-

delar. Då cyklade vi hem allsammans. Vi tyckte det hade varit en trevlig första maj.

För i världen "majade" man också. Min mamma är född på landet, och hon "majade" inte, men pappa är född i Varberg, och han "majade." Pappa och hans kamrater gingo och sålde järnskrot och flaskor. För pengarna köpte de gatter. De gingo ut och hade filter med sig. De äldre köpte bara för några ören gatter. De fingo

ett par fittar att göra tält
av. De gingo inte ut på landet
utan "majade" hemma på gården
eller i trädgården. Där hade
de roligt hela dagen och lekte
och äto.

Lunkild Orup

Klass II vid Varbergs Elementarläroverk för flickor.

Om seden att "maja"

Att "maja" är en sed, som förekommer i Varberg, möjligen i Varbergstrakten och Göteborgstrakten. Det är alltid på första maj man brukar "maja". Man brukar cykla ut till någon skog eller äng och ha mat med sig. Både pojkar och flickor "maja". Man börjar ungefär i fem- sexårsåldern och slutar i femtonårsåldern. Men det finns en del vuxna också, som "maja".

Jag, min syster och en tant och förbror och deras barn bruka maja i Norra Näs vid en kvarn, som ligger vid havet. Vi äro på en bergknalle, som är övervuxen med gräs. Där ha vi god utsikt över havet och där är det sol hela dagen.

Vi bruka cykla ut vid elvaktiden på morgo-

nen. När vi är hemma klockan sex, men andra är brukar vi vara hemma vid fyratiden.

Min syster och jag brukar alltid ha med oss det samma, annars hiva vi. Men vi brukar inte ha det samma varje år. När hade vi med oss smörgåsar och saft. Vi köpte också kola, choklad och frukt. Det gick till två kronor. Andra år, när det fanns mera frukt, brukade vi köpa mest frukt, för det är så läskande.

När vi komma fram, brukar vi ta upp matsäcken. Vi brukar äta med det samma, hur mätta vi än äro. Men vi äta inte upp alltsammans. Det brukar för det mesta vara så, att vi ingen mat ha kvar längre fram på dagen, när vi bliva hungriga. När vi ätit, brukar vi leka, till exempel rundboll eller gömme. Det brukar vi leka vartenda år.

J är begävo vi oss i väg klockan elva. På vägen
väckte det många blommor, som vi tänkte plocka när vi cyklade
hem. Det tog rätt lång tid att cykla dit, så vi blevo rätt trötta.
När vi kommo fram, åt vi. Vi dukade på gräset men åt ^{inte} godkorna
då utan smörgåsarna. Sedan sprungo vi upp till kvarnen. Där
fingo vi åka i en kvarnhiss, för där arbetade man. När vi varit
där en stund, sprungo vi ner och lekte rundboll, men när
vi höllo på som bäst började det regna. Då togo vi med oss alla
sakerna och frågade i en gård, om vi fingo vara i ladan, och det
fingo vi. Där voro vi, tills det slutade att regna och sedan fö-
ro vi hem.

Tant Lisa, som är omkring femtio år, har berättat
mig, hur de brukade "maja". De brukade ta med sig lemonad, ty det
fanns inte läskedrycker då. Man hade många smörgåsar med sig.

De hade inte med sig mycket gott.

Tant Lisas mamma har också berättat, hur de brukade
de "maja". De "majade" ungefär likadant, men de började inte förrän
tolvårsåldern. Man har hållit på med seden ungefär sjuttio
år.

Märta Ljung

Klass II vid Varbergs Elementarläroverk för flickor

Om seden att "maja"

Seden att "maja" förekommer här i Varberg och möjligen i Göteborgstrakten. Det är den första maj, man "majar". Både pojkar och flickor börja "maja" i femårsåldern. De flesta hålla ^{till} på femton- sertonårsåldern.

"Majandet" består i att man tar matsäck och gottar med sig ut i en skogsbacke.

När första maj kommer, cyklar man ut till ett lämpligt

ställe. En del ha en bestämd plats, som de bruka vara på varje år.

Jag och mina tre kamrater ha varit på olika platser varje år. Ett ställe, som är lämpligt, är en plats med gräs, buskar och träd.

Vi bruka vanligtvis cykla ut vid åtta-tiden, varenda gång vi "maja". Vi göra oss färdiga för hemfärden vid två-tiden, och äro hemma vid tre-tiden.

Jag köper vanligtvis för två kronor gott, läskedrycker och frukt inberäknat. Götterna bestå

av kola och chokoladbitar. Jag hade nästan detsamma förra året men lite olika gotter. Hemifrån tar jag med mig smörgåsar, ägg och chokolad. Tår hade jag kokt ägg med mig. De andra flickorna hade också kokt ägg.

Först när vi komma fram, sätta vi oss att äta. När det är gjort, börja vi leka. Vi leka bland annat pajs. Det är mycket roligt. När vi tröttnat på den leken, börja vi på en ny, t. ex. gömme. Det är inte precis några särskilda le-

kar vi bruka leka, utan det är
den leken, man för tillfället tycker
är rolig.

Får cyklade vi ut vid
halv åtta-tiden. Vi cyklade till
en fin plats. Solen sken så vackert
där. När vi kommo fram, satte vi oss
att äta meddetsamma. Jag lade
en duk på marken, och satte ma-
^{ten,}
på den. Vi började äta smörgåsar
och ägget. Därefter åt vi av gotter-
na. Sedan lekte vi. Vi började
med pap. Gömme lekte vi om en
liten stund, men vi kunde inte

hålla på länge, för det började regna. Vi fingo ta våra filtar över oss. Men regnet upphörde snart. Att äta maten och gotterna tog den mesta tiden. Rätt som man leker, springer man och tar en chokladbit eller en kola. Vid två-tiden körde vi hem. Vi hade haft en rolig dag.

Så här roligt brukade även mamma och hennes kamrater ha, när de var barn. De tog gott och smörgås med sig ut i en skogsbacke. De köpte lemonad i en

burk, och rörde själva ut det i vat-
ten, så att det blev 'läsk'. Till smör-
gåsarna hade de med sig choklad,
som de kokte själva därute. De
lette lekar men inga särskilda
varje år. När klockan blev halv
tre, brukade de göra i ordning för
hemfärden.

Tant Lisa har berättat
för mig om deras "majande". De
gingo ut vid sex-tiden på morgon-
en och kommo tillbaka vid tre-
tiden. Det var inga pojkar, som
"majade" i deras ungdom. Vi känna

M. 9034:46.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

till, att folk har "majat" sedan 1890-
talet i Varberg.

Elsie Lundin

Klass II vid Varbergs Elementarlärverk
för flickor.

Om seden att "maja".

"Majandet" är en tradition, som förekommer i Varberg och möjligen i Göteborgskrakten. Både flickor och pojkar "maja". Man brukar börja "maja" vid sex- eller sjuårsåldern och håller på, tills man är femton eller sexton år. Jag själv började "maja", när jag var sju år och tänker hålla på till 15-årsåldern. Man brukar stå sig ihop några kamrater och fara ut till landet, och ha matsäck med sig.

Jag brukar inte "maja" på något särskilt ställe. En skogsbacke brukar

mina tre kamrater och jag alltid vilja
ha. Det skall vara lugnt där. En skog
vilja vi gärna ha i närheten. Framför
allt skall det vara soligt. Vi bruka fa-
ra ut vid niotiden på morgonen. När
klockan är mellan fyra och fem, cykla
vi hem. Sju - åtta timmar bruka vi
alltså vara ute.

Jag har alltid dekamna med
mig, när jag majar. Dagen före första
maj, Källborgsmässan, köper jag allt som
jag skall ha med mig, choklad apelsiner, kaka
och lite annat gott. Några läskedrycker och
apelsiner köper jag också. Fyra ä fem

smörgåsar har jag med mig. Ett skett ägg

har jag-

Tiden upplages till största
delen av att äta, men vi leka också.

Vi leka bollskola, ty det tycka vi
är mycket roligt. Är det en skog i
närheten, gå vi på upptäcksfärd i
den. Finns det blommor i skogen,
glocka vi dem. Blommorna ha vi
med oss hem. Det är ej samma lekar,
vi leka varje år. *Vi* leka det, vi tyc-
ka är roligt för tillfället. Rundboll och
andra bollekar förekomma nästan alltid.

Tår ställde vi färdan till

Träslöv. Starten gick hemifrån klockan nio.
Mina tre kamrater, Gina, Ella, Anna - Gina
och jag bredde ut våra filtar, så snart
vi hade funnit en lämplig plats. Med det
samma kommo våra matsäckar fram. Några
av smörgåsarna blevo uppiätta. "Läsken"
minskade också i flaskan. När vi ätit
oss mätta, vilade vi oss en stund. Det var
då fint väder. Efter en stund började vi le-
ka. "Usch, nu börjar det regna!" ropade en av
kamraterna till oss. Hon hade fått några
regndroppar på handen. Vi pröjva inunder våra
filtar. Men regnet slutade snart, och solen titta-
de fram. Det var härligt! 7 två timmar lekte

vi. Det vi hade kvar av "majgottet" äto
vi upp, lite innan vi cyklade hem.

Klockan halv fem var vi hemma.

Före "majide" man nästan lika
dant som nu. En tant har berättat, att
hon gick till en plats i långt hemifrån.

Mat och gott hade hon och hennes kamrater
med sig. Hon fick ej så mycket pengar som
jag att köpa för. Lite knäck kokade hen-
nes mamma till henne. De gingo hemifrån
vid sex tiden. De lekte och äto, precis som
vi göra. Många pannkakor hade hon med
sig. Klockan tre var hon åter hemma.

En tant, som jag känner,

vilken är ungefär lika gammal som mor
mor, har berättat för mig hur hon "majade".

Hon "majade" likadant som Tant Elsa. Bå-
de stadsbefolkningen och lantbefolkningen
"majade" på hennes tid. Men på hennes tid
"majade" bara flickor. Vi känna till
att "majandet" började på 1860-talet.

Barbro Wejrot

Klass II vid Varbergs Elementarläroverk
för flickor.

Om seden att "maja".

Här i Varberg ha vi (som) ^{för} sed att "maja" på första maj. Det är en sed, som bara förekommer här i Varberg och möjligen på några platser utanför Varberg. Både pojkar och flickor bruka "maja". När man börjar "maja", är man i femårsåldern, och man håller på, tills man är ungefär sexton år. Vi fara ut till landet och taga mat och gott med oss. En del fara till samma plats är från är. Jag brukar fara till olika ställen.

När vi "maja", fara vi ut

till landet, som jag förut sagt, och
slä oss med i någon solig glänta i
skogen. Vi brukar för det mesta "mjäja"
ute, men i bland äro vi i någon stuga.
I år var jag och några kamrater till
i en stuga. Det är bra att vara i en
stuga, om vädret är dåligt, och det
är i andra fall också roligt att ha
någonstans att vara.

På morgonen första maj gå
vi tidigt upp. Klockan åtta komma
kamraterna och hämta mig, och vi
fara ut för att "mjäja". Mina kamrater
och jag fara alltid ut tidigt, för

att vi riktigt skola kunna utnyttja
dagen. Ni brukar inte komma hem förrän
vid sextiden på eftermiddagen.

För att riktigt kunna "maja"
bruka vi taga mycket gott och mat
med oss. Jag får en krona eller där-
omkring att köpa gott för. Ni ha (även)
ett tiotal smörgåsar, ja till och
med en riktig frukost ha vi med oss.

Frukosten består av ett stekt ägg,
några stekta korvar eller dylikt och
kakao eller något annat drickbart.

Men det är inte alla år, vi ha så mycket
med oss. När vi inte fara ut så långt,

utan komma hem litet tidigare, brukar vi nästan bara ha gott med oss.

Vi ha även med oss apfelsiner och läskedrycker. Gotterna äro vanligen chokladbitar och kola. Vi brukar också ha ett keppaket med oss.

När vi äro ute och "maja", roa vi oss, så gott vi kunna. Vi brukar leka gömme i skogen, och i bland är det någon flicka, som har med sig ett krocketspel, och då spela vi med det. Någon gång gå vi in i skogen och ha terränglöpning. Men vi ha inga bestämda lekar, utan vi

leka det, vi tycka är roligt för tillfället.

Jär "majade" fyra flickor
och jag. Vi varo i Maj-Britts stuga.

Den var rätt stor. När vi kommo dit,
var klockan ungefär halv nio. Vi bör-
jade med att hissa upp ringeln.

Sedan lade vi in våra ryggsäckar i
köket. Maj-Britt hade en grammofoon
med sig, och Ulla hade skivor, och så
satte vi på grammofoonen och gjorde
i ordning i stugan i takt efter musiken.

Det gick fort undan, ty vi varo fem
stycken. Sedan togo vi och satte med
de ömtåligaste sakerna i källaren.

Men vi satte inte ned allt, ty varken Märta, Ulla eller Guvor hade ätit, och Maj-Britt och jag voro också hungriga, ty vi hade bara ätit lite smörgås, innan vi foro ut. Maten smakade bra och vi åto mycket.

Därpå gingo vi ut för att inspektera vedboden. Där funno vi skyltar, som vi försökte gå på, men det gick dåligt.

Vidare funno vi ett par höjdhoppningsställningar, och vi började genast hoppa. När vi tröttnat på det, gingo vi och hämtade lite gott, och så sprungo vi ut till Rödsjär.

Det var väldigt roligt. När vi kom-
mo tillbaka, voro vi "jätt-hungriga,"
och vi kände, att magarna kurrade.

Vi hade glynande aptit. När vi ätit
och gjort i ordning, sogo vi våra
filtar med oss ut och satte oss att
äta gott och sola. Vi spelade också
grammofon. När vi suttit en stund
och haft det härligt, kommo vi
att tänka på att vi hissat upp vim-
keln fel. Vi måste genast taga ned
den. De som hade gummisulor jingo
gå upp på taket. De utvalda blevo
Ulla och Märta. Båda voro de

M. 9034:60.

"skakis", ty stegen vi fått tag i var
ganska osäker. Men det gick till slut
ändå. Klockan var nu fem och det
blev bestämt, att vi skulle fara hem.
Vi lyckte allesammans, att vi haft
"jätteroligt".

Tant Lisa har berättat för
mig, att de "majade" ungefär på
samma sätt. Olikheten var bara, att
de icke hade cyklar på den tiden,
utan att de bara gingo till ett när-
beläget berg eller någon skog. De
körde heller aldrig gott för så mycket
pengar, som vi göra nu, men gotterna

voro mycket billigare då, så det blev
ungefär lika mycket, som vi ha nu.
De gamla ha berättat ungefär lika-
dant om "majandet" som tant Lisa.
De gjorde emellertid sina gottor själva.

Karin Bengtsson

Klass II vid Varbergs Elementarlärverk för flickor.

Om seden att "maja".

Att "maja" är en sed, som bara förekommer i Varberg och möjligen på några ställen utanför Varberg. Det är både pojkar och flickor, som "maja" på första maj. Man majar, när man är i åldern fem till sexton år. När man "majar", brukar man cykla ut till något ställe utanför staden och stanna där hela dagen. Då har man mat och gottar med sig.

Vi, ett par kamrater och jag, bruka "maja" ute, såvida det

inte regnar. Något bestämt ställe, som vi "maja" på, ha vi inte. Det brukar vara en lugn och solig skogs glänta, som vi välja ut. Ibland bruka vi "maja" bara på Hästhagaber-gen.

Klockan nio på morgonen starta vi vanligen. Det brukar ta ungefär femton minuter att fara till platsen, där vi skola "maja". Ibland stanna vi där hela dagen, ibland bruka vi fara hem redan vid fyrtiden på eftermiddagen.

Jag brukar köpa för två kro-

nor gotter, läskedrycker och frukt inberäknade. Jag köper kola, choklad, slickepinnar, karameller och andra gotter. Jag brukar också köpa frukt, såsom apelsin, äpple och päron. Hemifrån har jag med mig smörgåsar, stekta ägg och kee. Jag brukar ha ungefär detsamma med mig varje år.

Den mesta tiden vid "majandet" upptages med att äta upp det vi haft med oss. Vi brukar också leka. Det är inga bestämda lekar, utan vi leka det som vi för tillfället tycker är roligt.

Var "majade" vi i Flåstha-
bergen. Så snart vi sökt upp en lämp-
lig plats, bredde vi ut filtarna, som
vi hade med oss att sitta på. Vi pac-
kade upp maten med detsamma och
började äta. Om en stund tyckte vi,
att vi skulle leka något. Vi bestämde
oss för att leka gömme. När vi blevo
trötta, gingo vi tillbaka till platsen,
som vi slagit läger på. Vi åto igen
och sutto stilla en stund och prata-
de. Ulla hade tagit med sig en
boll, som vi sedan bollade med. Vi
hade mycket roligt, men det var snart

tid för oss att bege oss iväg hem igen.

Tant Lvea har berättat, att hon "majade" ungefär likadant, som vi göra, med undantag av att de inte hade så mycket gotter med sig. Det mesta de hade med sig var smörgåsar. Istället för läskedrycker hade de med sig lemnadpulver, som de blandade upp med vatten. De brukade "maja" på Kästhagaberget. Även tant Bostäm, som är sjuttio år gammal, har berättat, att de "majade" likadant

M. 9034:67.

förr i tiden, som vi göra nu.

Birgit Persson.

Klass II vid Varbergs Elementarlärverk för flickor.

Om seden att "maja."

"Majandet" är en sed, som förekommer i Varberg. Dagen för "majandet" är den första maj. Råde pojkar och flickor i fem- femtonårsåldern bruka "maja." Man har "majat" i många år. Somliga cykla ut till landet, andra bruka "maja" i någon sommarstuga. "Majandet" består i att man cyklar ut och har mat och gott med sig.

Jag och ett par kamrater till bruka cykla ut till någon skogsbacke, som är solig och vacker. De två sista åren ha vi "majat" i en stuga i Apelvikén. Vi bruka cykla ut vid åttatiden på morgonen. Vi äro ute hela dagen och komma hem omkring klockan sex på kvällen, trötta och glada. Vi ha med oss

många smörgåsar, ty man blir mycket hungrig, när man är ute. Jag brukar ha med mig ett kokt ägg eller någon gång ett ägg, som jag rökt. Man brukar ha med sig något varmt att dricka, t. ex. kakao. Jag brukar få ungefär två kronor att köpa chokladbitar, kola, karameller, frukt och läskedrycker för. Jag brukar ha ungefär det samma med mig varje år. Vi brukar äta, så fort vi kommer fram på morgonen. Därefter brukar vi leka något, som faller oss in just då. Vi brukar spela rundboll, krocket eller något annat, som är roligt. Vid middagstid äta vi äter några smörgåsar, frukt och gott. ~~Om~~ ~~fall~~ det är soligt, ligga vi och sola oss. Vi brukar bege oss på en uppfärd i trakten runtomkring "majplatsen".

I är "majade" Märtha, Maj-Britt,

Karin, Ulla och jag. Vi träffades klockan åtta på morgonen.

Vi cyklade till Äpeltviken, där Maj-Britts stuga ligger. Där

skulle vi "maja" i år. När vi kommo dit, gjorde vi i ordning. I en

garderob hittade vi en vimpel, och den skulle förstas hissas. Om

en stund gingo vi in i stugan och äto frukost. En av flickorna

hade en grammofoon, och en annan hade skivor med sig. I början

var det roligt med musiken, men om en stund lät det gräsligt.

Grammofoonen vrälade och skrälade. Då stängde vi av den och vi gingo

till Rödskär. När vi kommo tillbaka till stugan, voro vi så hungriga,

att vi genast började äta. När vi ätit och voro mätta och belåtna,

gingo vi ut och spelade krocket. Vid sektionen började vi göra i

ordning i stugan. Klockan halv sju voro vi hemma, trötta och glada.

Tant Elsa, som är 40 år, har berättat,

att man i hennes ungdom också brukade "maja". De gingo ut på mor-

gonen och hade mat och gott med sig. De hade inte så mycket gott med sig, som vi brukar ha. De kokade karameller och kola själva. Ändå längre bort i tiden för ungefär sjuttiofem år sedan gjorde de nästan på samma sätt. De hade en burk lemonadpulver med sig, som de blandade med vatten. Det blev ungefär som våra läskedrycker. Vi känna till att människor ha "majat" i Varberg sedan 1860-talet.

Gunvor Nilsson

Klass II vid Varbergs Elementarläroverk för flickor.

Om seden att "maja"LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"Majandet" är en sed, som förekommer endast i Varberg och möjligen lite norr ut. Det är den första maj man "majar". Då fara både flickor och pojkar från fem till sexton år ut på sina cyklar, och en del gå. Själva "majandet" är, att man tidigt på morgonen den första maj cyklar ut och har matsäck och gott med sig. Man har också en filt med sig att ligga på. Sedan brukar man fara hem på eftermiddagen.

På första majs morgon klockan sju brukar mina kamrater och jag träffas för att cykla ut och "maja" någonstans på landet. Vi brukar välja ut en plats, som är lämplig, och där slå vi läger. Vi

breda ut våra filtter och leka en stund. Först äta vi smörgåsarna vi ha med oss sedan gatterna och det andra. Regnar det brukar vi "maja" i någon stuga någonstans i närheten av stan.

Vi brukar nästan alltid ha det samma med oss. Vi skriva upp det på en lapp dagen innan, och så se vi efter, att vi inte glömma något. Vi brukar alltid köpa gatt för en krona.

Vi köpa en slickepimme och en syrlig rulle varje år, sedan köpa vi lite kola och några chokoladbitar.

Vi köpa också läskedrycker, kät och apelsiner.

Utom det vi köpa ha vi med oss ungefär fem dubbla smörgåsar, en termos med kakao, en flaska med saft och ett härdkakt ägg. Dessutom ha vi med oss lite

kakor och några veteskivor. En del flickor brukar
ha med sig ägg att röra. Jag brukar nästom alltid
ha det samma med mig varje år. Vi brukar ha
mycket roligt när vi "majas". Vi brukar vara
två eller fyra. När vi komma fram äta vi
våra smörgåsar, vi äta inte alla, ty vi äro inte
hungriga. När vi gjort allt i ordning efter maten,
vika vi ihop våra filtter och gå till någon
enbuske. På den lägga vi ut våra filtter och
sätta oss på den och gunga. Pått som det är, ramla
både filten, och den, som sitter ner i enbusken,
och sticker sig hemskt. Det brukar vi göra varje år.
Annars brukar vi inte ha någon bestämd lek.

Min kusin Gun och jag bestämde,

att vi skulle "maja" tillsammans i år. Vi bestämde, att vi skulle träffas strax utanför där jag var klackens sju precis. När vi kommit fram till Lindberg, körde vi in på en liten autagsväg. Där körde vi om Ingegerd och tre flickor till. När vi kört en stund, funno vi en bra plats, där vi kunde stå länge. När vi ätit en stund, skulle vi börja med den vanliga traditionen att "gunga i enbuskar". När vi gungat en stund, hörde jag ett ljud från Gunn. Jag vände mig om och skulle hitta vad det var, men jag såg henne inte någonstans. Då blev jag rädd. Någon ropade: "ska du inte hjälpa mig då!" Jag sprang fram, och det jag såg där, kom mig att brista ut i ett gapskriak. Enbussen, som hon hade valt, välte i

en liten klippskrev, och en liten bit nedanför den
växte några andra enbuskar och det var där, hon
hade slutat sin luftfärd. Nu låg hon med huvudet
rakt i vädret och huvudet mellan två stenar,
så det var nästan omöjligt att taga sig upp
utan hjälp. Först blev hon litet stött för att
jag skrattat åt henne, men sedan instämde hon
hjärtligt. Ungefär klockan halv fem cyklade vi
hem.

Förr majade man nästan likadant
som nu, det har mamma berättat för mig. På den
tiden var det inte så vanligt, att man cyklade ut,
utan då gick man till Pärkberget eller någon annan
stans strax utanför staden. De hade med sig nästan

M. 9034:37.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

detsamma som vi ha nu: ett hårdt kött äggy, några
smörgåsar, en flaska kakao, en flaska "läsk" cola först
och främst gottarna förstas.

Maikki Johansson

Klass II vid Varbergs Elementarläroverk för flickor

Om seden att "maja".

"Majandet" är en sed,
som bara förekommer i Varberg
och möjligen på en del platser
utanför Varberg. Både flickor
och pojkar mellan fem och
femton år bruka "maja". Man
har "majat" i många år. Dagen
på vilken man "majar" är alltid
första maj. "Majandet" är egent-
ligen en utflykt. Man bru-
kar fara ut på morgonen och
vara ute hela dagen. Man har
matsäck med sig, och man

roar sig på bästa sätt.

Jag och ett par av
mina kamrater brukar alltid
"maja" i Maj-Britts stuga i
Äppelvikens. Vi brukar fara dit
klockan sitta på morgonen. Vi
stanna där hela dagen och fara
inte hem förrän vid sestetiden
på kvällen.

Vår matsäck brukar
bestå av smörgåsar, färdiglagad
chokladmjölk på en termosflaska,
kokta och stekta ägg, läskedrycker
och gottis, vanligen för

M. 9034:80.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ungefär två kronor, samt prukt.

Vi brukar även ha med mat-
bestick samt papper, pennor,
gummi och dalk, som kan
behövas till de olika lekarna.

En filt brukar vi också ha
med oss att ligga på. Det brukar
vara ungefär detsamma,
vi ha med oss vartenda år.

När vi komma
fram, brukar vi göra i ordning i
stugan. När det är färdigt, äta
vi frukost. Sedan teka vi till
klockan halv, då vi äta middag.

Det är inga bestämda lekar
vi bruka leka, utan den, som
får tillfället faller oss in. På
eftermiddagen bruka vi oftast
göra en liten utflykt. En gång
på eftermiddagen äta vi upp
återstoden av maten. Götterna
snaska vi på hela dagen, så
länge det finns något kvar.

Tunnan vi får hem, göra vi i
ordning allt vi skäpat ner

Var för vi ut
klockan åtta. När vi gjort i
ordning i stugan, äta vi

frukost, under det att vi spe-
lade grammofon. Sedan hoppade
vi häjdhopp, och så hade vi
lite gymnastik på gräsmattan.
Vi gick också på styttor. Det
var mycket roligt, fast man ibland
stod på näsan. Kvällen blev äta
vi middag. Vi åt både frukost
och middag inne i stugan.
Efter middagen beslöt vi
oss för att göra en liten ut-
flykt till Rödskär, en udda
en bit från stugan. Vi hopp-
jade upp och ned på

stenarna. När vi kommer till stranden, gick vi rakt över det grunda vattnet. Vi hade skorna på oss, så vi blevo ganska våta om fötterna. När klockan led mot sex, gjorde vi i ordning och foro hem.

Tant Ellen, som är femtio år har berättat, att när hon var liten brukade man gå eller cykla ut i skogen och "majä". Man hade smörgåsar och gatter med

sig precis som nu fast inte
så mycket - gatter. Man bruka-
de också leka då som nu.

När min farfar
var liten, var det något annor-
lunda. De brukade få ett halvt
hög ägg var. Dem vispade de
och bjöda sedan flickor på
äggoddy. På kvällen dansa-
de de på landsvägen i trä-
stammar. De "majade" alltså
sedan för sjuttiofem år sedan.

M. 9034:85.

Ulla Bengtsson

Klass II vid Varbergs Elementar-
läroverk för flickor.

Leden att "maja."LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Att "maja" är en sed, som förekommer i Varberg och möjligen i Göteborgstrakten. Det är på första maj, som man "majar." Det är både pojkar och flickor ifrån fem till femtonårsåldern, som brukar "maja." Man brukar vara tre eller fyra stycken, som äro tillsammans och fira dagen med att vara ute i naturen, om vädret det tillåter, och mestadels är det vackert väder på den dagen. Man är ute hela dagen och har mat och gottar med sig, och så firas man vårens intåg och känner sig fri och uppsluppen.

Jag och tre av mina kamrater ha brukat vara ute på vår utmarksjord vid Ranelid

och ha tält med att vara i för att "maja". Ibland ha vi varit i vår stuga vid femte viken på Getterön och "majat".

Ti bruka bege oss av vid niotiden på förmiddagen och komma fram ungefär en halv timme senare. Sedan bruka vi bege oss hem vid tretiden och vara hemma klockan halv fyra.

Mamma brukar koka choklad, som jag får ta med på en termosflaska, och en flaska sockerdricka får jag också. Jag köper kola, några chokladbitar och lite karameller att festa på. Mamma brukar göra iordning smörgåsar och koka ett ägg åt mig. Men jag brukar aldrig ha med det samma är från år

När vi komma till den omtalade platsen,
leka vi en stund, och så äta vi en stund, och
så leka vi gömme^{eller} "tagfakt", och sedan festa
vi en stund igen. Sedan är det tid att städa
efter oss, och när det är avstökat, cykla vi
hem igen.

Tår komma flickorna klockan nio
för att hämta mig. Så cyklade vi till Getterön.
Men min pappa cyklade med oss ut till stugan
för att se till, att det gick att få upp dörren,
som brukar svälla om vintern. Det gick bra
i år, och så hjälpte han oss till färskt vatten.
Innan pappa körde hem, bjödo vi honom på
choklad. Sedan togo vi ut stolar på altanen

och lägo och solade oss och festade på
gotterna, och sedan lekte vi lekar. När vi blivit
trötta av värmen, cyklade vi hem igen och
voro hemma klockan halv fyra.

Min mamma majade också, men hon
fick inte "maja" ute, utan de "majade" på en
veranda. Inte fingo de köpa så mycket gott,
men de skulle alltid äta en hel del och dricka
sockerdricka och leka lekar och som avslutning
fingo de röra ägg. Min pappa "majade" också
på ungefär samma sätt.

Min mormor och hennes bröder "majade"
även. De gjorde av några filtar ett tält på
gården, och där hade de fest. De hade köpt

sockerdricka och apelsiner och några kakor,
och när de festat om, så lekte de blind-bock
och tagfalt och hade roligt hela dagen, tills
deras mamma ropade in dem på eftermiddagen.

Gertrud Ekegren

Klass II vid Varbergs Elementaröverk för flickor.

Om seden att "maja"

"Majandet" är en sed,
som förekommer här i Turlög och nämligen
i Göteborgstrakten. Det förekommer alltid
första maj. Pojkar och flickor i fem till femton
års åldern fara då ut i skogen. Jag och mina
fyra kamrater fara utåt landet, eller också
"maja" vi i vår sommarsluga i djupiken.
Vår packning består av smörgåsar, och något
att dricka. En liten skogsbacke söka vi för
det mesta upp. Men när det är fullt väder,
får man nöja sig med att "maja" inne.

När vi komma fram
till den dunge, där vi bestämt oss för att

stanna, så vi upp packningen. Platsen,
 där vi skola "maja", måste vara en liten
 solig glänta, med så ^{må} blommor och gröna
 buskar. Ni ^{äro} (var) snart redo att börja leka.

När vi lekt ett par timmar, började vi bli
 hungriga och bestämde ^{ute} då, att vi skola äta
 (Men snart ~~var~~ vi mätta och belättna)

Ni ha med oss kola
 och "stickespada" vart enda år men också
 en apelsin eller ett äpple, om det finns.

Men vi måste ha med oss riktig mat också
 och det är mestadels smörgås, ägg och kakor.

Tarje är gå vi ut till
 Röds kär, ett litet skär i havet. Ni springa

över stack och sten. Men när vi sprungit
en bit, hoppade vi ut till stenarna vid
strandens. Tugå ut till Rödskär för att se,
om vi hittade några fågellon.

Lär tyckte vi, att vi
skulle ha en liten förändring, och då kommo
vi överens om att äta inne i stugan. Medan
vi äto, spelade vi grammofon. När vi
ätit, började vi hoppa höjd- och längd-
hopp. Men snart var också det tråkigt,
och då började vi spela krocket. Det blev
förestas lite vurr varr bland alla bägar-
na, som vi skulle igenom, men det stuntade
vi i. Sedan gingo vi ut till Rödskär, som

vi gjort alla andra år. Vi hade mycket
roligt, men snart var det tid att bege
sig hem till staden.

Före "majade" de lika-
dant som nu, men inte fingo de så mycket
gott med sig. De tog också ägg med sig
liksom vi göra. Men det bästa de hade
med sig, var lemnadpuber, som de sedan
blandade upp med vatten. "Kajandet" före-
kam både på landet och i staden.

På den tiden följde deras föräldrar
med dem ut i markerna, och sågo
efter, så att de inte gjorde något olovligt.

Före hade de även många

andra seder vid första maj. De gingo omkring på gårdarna och sjöng en visa för att tjäna lite ägg, som de sedan festade på. På kvällen kokte de äggen i en stor gryta. De fingo koka i 15 minuter, innan de togs upp. På bordet hade de ställt varsin stor skål, som de lade äggen i. De satte sig till bords och började knäcka ägg. Med ett ägg i varje hand ställde sig en upp och gick sedan omkring och knäckade på de andras ägg. Men länge kunde han inte hålla på, ty snart gingo äggen sönder, och då fick han sätta sig ner. Den som

kunde bevara sina ägg längst, fick alla
 äggna med sig hem. Innan de gingo hem
 från gårdarna, stämde de upp denna sång:

Nor han gick på golvet och bar nyck-
 larma i en knippa och hjälpte pigan
 att illa litta

? så att ingen tiggare något få.

Nor på golvet stod en tjärna
 hanger oss ägg så gärna
 hanger oss see hanger oss fem
 men inte så många, som vi kan bära hem.
 Men då de inget ^{gingo} (fick) sjänko de med
 frög stämma:

Lov, sov din sovareskut
må hundra koepar dra dig ut.

Maj den är nu kommen,
och vintern är förgången
och gläder oss med sången.

Maj-Britt Ryman

Klass II vid Varbergs Elementarläroverk för flickor.

Om seden att "maja".

Att "maja" är en sed, som förekommer mest i Varberg och möjligen i Göteborgstrakten. Det sker den första maj. Vi brukar börja, när vi äro fem år och sluta i femton- sexton års åldern. Både flickor och pojkar "maja". Seden sträcker sig ganska långt tillbaka i tiden ungefär en 75 år.

Att "maja" består i att cykla eller gå ut och sätta sig i en skogsdunge och äta gott, eller

vad man nu har med sig.

Jag brukar "maja" i en stuga, som vi syskon fått av mamma och pappa. Den ligger i Apelvikén. Där brukar jag vara med mina tre kamrater. Klockan åtta på morgonen fara vi på våra cyklar ut till stugan. Vi ha ingen bestämd tid, men vi bruka bege oss av från stugan vid tvåtiden. Det händer ibland att vi ha så roligt, att vi inte kunna bryta upp utan måste skjuta upp hemfärden.

Dagen före första maj

brukar jag gå till stan och köpa
gotterna, som jag skall ha med mig.

Jag köper en apelsin, en flaska
läskedryck samt kola och choklad.

Får köpte jag för två kronor. Hem-
ma får jag en matsäck, som brukar

bestå av kakor, smörgåsar och ett
kokt ägg. Får hade de andra flickorna

också ett ägg med sig. Jag brukar
också ha väffar och pannkakor

med mig. Pärson, som ha värd hem-
ma i vår egen brädgård, får jag

hemifrån. Vi bruka bjuda varandra

att smaka på vad vi ha med oss.

När vi komma till stugan,
bruka vi först öppna fönstren, ty där
blir ganska innestängd luft, när det
inte varit vädrat på några månader.

Så packa vi upp våra grejer och sätta
in dem i skäpen. När det är färdigt,
gå vi ut och titta oss omkring. Man
tycker alltid det är nykommet. Efter
en stund känna vi oss mycket hung-
riga. När vi ätit oss riktigt mätta,
skynda vi oss ut och leka. Vi ha ingen
särskild lek varje år, utan vi ha en,
som vi tycka är rolig. Ibland leka vi

gömme eller hoppa rep. Under tiden som vi leka, hämta vi oss lite gott. Efter andra måltiden brukar det vara tid att fara hem.

Jär slogo vi läger i stugan som vanligt. Vi hade inte riktigt samma matsäck med oss i år, som vi brukade ha andra år, på grund av ransoneringen. Vi bestämde, att var och en fick ta med vad den hade råd till. Vi lekte inte så mycket, tiden gick mest åt till att äta gott och prata. En timme lekte vi gömme. Det går så till,

att en av oss står vid en vägg eller något annat lodrätt. När vi gömt oss, ropar vi: "Kom att leta!" Den som först blir hittad får stå. Så går leken runt, den kan bli mycket rolig, om man är många.

Tant Maja, som är ungefär trettio år, har berättat för mig hur hon "majade", när hon var liten. Det gick ungefär till på samma sätt som nu. Tant Maja och hennes kamrater hade inte några cyklar, så de fingo gå till fot. När de kommit till platsen, som de sett

ut några dagar innan, drogo de loss
om vem som skulle få ordna mat-
säckens innehåll. Det ansågs som en
stor ära. När de kommo till sitt
ställe, brukade de oftast sjunga en
vårsång, som de själva hittat på.

De fyra kamraterna hade mycket
roligt tillsammans, fastän de inte
hade så mycket gott med sig utan
mest mjölk och smörgås. Deras hem-
färd skedde oftast vid kvällen, ty
de skulle vandra ganska långt.

Även de äldre "majade", sade sant Maja.

M. 9034:105.

Ruth Elisson.

Klas II vid Varbergs Elementalläroverk
för flickor.

Hur man firar första
maj i min hembygd.

Man firar inte första maj lika-
dant i städerna som på landet. I stä-
derna brukar barnen fara ut till en
skogsbacke eller till en annan plats,
där de ligga och sola sig hela dagen.
Första maj är också arbetarnas stora
dag, ty då ha alla ledigt. Men på lan-
det arbeta lantbrukarna hela dagen.

Det riktiga majfirandet i min
hembygd sker på natten till första
maj. Då tändas på höga berg stora el-
dar, som synas på långt avstånd. Vid

dem samlas många människor. De sjunga och hurra, så det hörs på flera kilometers avstånd. Barnen kasta också upp raketer och tända på fyrverkerier, så att himlen blir alldeles bliotrande. När eldarna slocterat, kommer det "majsjungare", d. v. s. ungdomar, som hälsa maj välkommen med att gå omkring och sjunga "maj" i gårdarna. "Maj-sjungarna", som de kallas, brukar komma sent på kvällen och sjunga vid fönstren på gårdarna. De brukar få ägg eller pengar. Innan ägggransoneringen kom till, brukade de få upp till 50 eller 60

fyog ägg och bortåt 100 kronor i pengar.

Sedan sälja de äggen, och för pengarna göra de en utflykt, eller också ha de en stor fest, som kallas "äggfest."

Ku få de inte så mycket pengar. De få nöja sig med 10-15 fyog ägg och 30-40 kronor. Men det är bra ändå, ty äggen äro ju så dyra nu.

Före firade man första maj nästan alldeles likadant som nu, utom det att man då reste en majstång, som bygdens folk dansade omkring. Så hade man också folkdanslag, som uppträdde i nationaldräkter och dansade kring

stängern. Man höll på med dansen,
tills solen gick upp. Jag tror, att de
hade mycket roligare före, än man
har det nu.

Man firar första maj med
att fända eldar, ty man säger sig
bränna upp vintern genom eldarna
och hälsa våren välkommen till det
kalla Norden.

Marianne Thordid

klass II vid Varbergs Elementarläroverk för

flickor.

Hembygd: Järnvike, Sibbarys socken, Hallands län.

Om seden att "maja"

Att "maja" är en sed, som förekommer i Värberg och möjligen i Värbergstrakterna. Man brukar cykla ut den första maj. Man tar med sig gott, mat och något att dricka. Både pojkar och flickor brukar "maja". Ända från femårsåldern och tills man är sjutton år brukar man vara med om det. Man brukar oftast vara med några kamrater.

Mina åtta kamrater och jag brukar "maja" ute på landet. Vi brukar cykla ut. På en grön liten glänta

med en liten sjö bredvid bruket
vi välja att vara. Vi bruket stiga upp
i gryningen på första maj. När vi ha
"majat" slut, är klockan ungefär sex. Då
ha vi varit ute hela dagen. Men tycka
vi, att tiden blir lång, cykla vi hem
tidigare.

Vi bruket ha en riktig mat-
säck med oss, när vi ge oss ut och
"maja" ^{och} något att dricka, oftast saft, och
smörgåsar. Ett ägg kan man kanske
också få med sig. Till matsäcken
hör också lite gott. Det är kanske
en apelsin, kola och gott. En filt att

sitta på år² är bra att ha med sig.

När vi "maja", brukar vi förstås le-

ka. Gömme går mycket bra att leka där.

"Pajs" och "jägare och hund" är också
roliga lekar. Strax innan vi skola

ge oss hem, gå vi och plocka blommor.

Det är ju inte så många blommor,

som kommit fram så tidigt. Men

vitsippor, skogsviol och styvmors-

viol ha ju kommit. Och de är

ju så vackra. Vi brukar ordna dem

i små buketter. Som grönt använ-

da vi ett slags gräs.

På första maj i år vaknade

jag klockan halv sex. Jag klädde mig fortare än jag brukar. Matsäck^{en} var redan färdig. Mina fyra kamrater, mina fyra syskon och jag voro snart på väg till rälsbussen. Efter ungefär tjugo minuter voro vi i Akulla. Vi hittade en väldigt vacker plats. Där slog vi oss ned. Vi kommo överens om att bygga ett tält. Vi gingo och letade upp fem fina stakar. Av dem och av filtarna byggde vi ett tält. Visserligen blev en sida rutig och en annan sida röd, men tältet var väldigt fint ändå. När tältet

var färdigt, tyckte vi, att vi skulle börja äta. Vad skulle vi börja med? Vi tog smörgås och saft. O, vad det var gott! Nu skulle vi börja leka. Vi beslöt, att vi skulle gå ut på orientering. Vi delade upp oss i två grupper. Jag var ledare för den ena och Gunnel för den andra. Gunnels grupp följde en liten stig. Men min grupp gick rätt in i skogen. Klockan fem minuter över elva var vi tillbaka. Gunnels grupp kom inte förrän sju minuter över elva. De hade hittat ett så

fint ställe, där det fanns alldeles
fullt med skogsviol. Vi voro hung-
riga igen, så vi åto nu. Sedan lekte
vi gömme en bra stund. När vi sluta-
de, var klockan fem minuter över
tre. Vi reva ned tältet och började
städa efter oss. När vi hade gjort
det, läto vi sakerna ^{ligga} där, medan
vi plockade blommor. Vi hade en
korg med att lägga blommorna
i. Vi fingo en blandning av
skogsviol, styvmorviol och vitsip-
por, och vi fingo hela korgen
full. När vi kommo hem, vänta-

de oss middagen där. Vi lyckte
alla, att vi haft en rolig dag.

Lå här roligt brukade
mamma och pappa också ha,
när de voro barn. Mamma har
berättat, att de brukade "maja"
ungefär som vi. Hennes mamma
brukade dagen innan första maj
baka härliga pannkakor, som
hon skulle ha med sig. Hon hade
också en stor ryggsäck att ha
maten i. De brukade vara unge-
fär tio tillsammans. En flaska
saft hade hon också med sig.

Lå hon "majade" ju nästan lika
dant som vi.

Mormor har berättat, att
hon "majade" nästan likadant
som mamma. Hon började "ma-
ja" när hon var nio år. Man vet
att "majandet" förekom redan
på 1860-talet.

Elsa-Marie Bergman

Klass II vid Tärbergs Elementarläroverk för
flickor.